

Arrest

nr. 298 295 van 7 december 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 maart 2023 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 mei 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 18 januari 2022 een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade te Islamabad. Deze aanvraag werd op 4 maart 2023 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Commentaar: Aangezien de 51 -jarige Afghaanse zus Z. S. [...] /07/1971 ° (visumaanvraag Islamabad [...]) zich in België wenst te vestigen bij haar 58-jarige Afghaanse broer Z. M. Z. [...] /05/1964°, RR nr.[...] kan zij niet genieten van gezinshereniging op basis van art.10. van de wet van 15.12.1980, deze categorie van aanvragers is niet voorzien in de wet waardoor er voor betrokkene een humanitair visum aangevraagd

werd. De afgifte van een humanitair visum wordt echter niet toegestaan van rechtswege en kan enkel plaats vinden op een individuele basis en slechts in uitzonderlijke gevallen, op basis van een gestaafde en gefundeerde aanvraag (waarvan er geen exhaustieve lijst van bewijzen bestaat). De afgifte van een dergelijk visum betreft een discretionaire bevoegdheid met een brede appreciatiemarge van de Dienst Vreemdelingenzaken, het betreft een gunst en geen recht. De weigering tot afgifte van een humanitair visum is niet in strijd met de bepalingen van Art 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Het bestaan van vermeende familiale en affectieve banden met de te vervoegen persoon in België betekent niet dat de toepassing van artikel 8 van het EVRM welke betrekking heeft op de eerbiediging van het privéleven en het familiale leven, absoluut is. Dit artikel belet de lidstaten van de EU dan ook niet voorwaarden te stellen aan de binnenkomst en het verblijf van vreemdelingen op hun grondgebied, op voorwaarde dat de tussenkomst van de overheid wettelijk geregeld of ingegeven is door één of meerdere doelen die in artikel 8, tweede alinea van het EVRM werden uiteengezet en noodzakelijk zijn in een democratische samenleving om deze te bereiken. De wet van 15.12.1980 is een wet welke overeenkomt met de eisen vermeld in de tweede alinea van artikel 8 EVRM. Bovendien is het onduidelijk of betrokkene geen levende familieleden in Afghanistan/Pakistan heeft, aangezien er geen overlijdensakten zijn ingediend. De huidige gezinssituatie is zeer onduidelijk en moeilijk te beoordelen. Enerzijds wordt in de brief van de advocaat dd. 16/02/2022 gevraagd om hervestiging in België omdat het leven van betrokkene in Afghanistan in gevaar is wegens haar werkzaamheden bij de organisatie "Save the Children". Anderzijds zou de organisatie "Save the Children" nog steeds actief zijn in Afghanistan en zijn er geen meldingen dat hun vrouwelijke werknemers door de Taliban zijn gedood of vervolgd (zie <https://www.savethechildren.net/news/save-children-resumes-some-activities-female-staff-afghanistan>). De bovengenoemde vage stelling is niet aangetoond in deze visum aanvraag. Enerzijds stelt de advocaat van betrokkene voor dat betrokkene ook in Pakistan in angst leeft en beweert hij dat zelfs de Pakistaanse politie niet aarzelt om gedocumenteerde vluchtelingen te deporteren naar Afghanistan. Anderzijds baseert de advocaat zijn brief op verouderde informatie die dateert van 2010 en 2018. Uit een grondige analyse van de situatie van de Afghaanse vluchtelingen in Pakistan (zie EUAA Pakistan - "Situation of Afghanrefugees Country of Origin Information Report van Mei 2022", beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_05_EUAA_COI_Report_Pakistan_Situation_of_Afghan_refugees.pdf) blijkt het aantal politiemishandelingen gedurende de periode tussen 2017 en 2020 te dalen. Mocht men ooit geconfronteerd worden met politie geweld, dan kan men altijd juridische ondersteuning krijgen van Ngo's en kan men bijvoorbeeld het hulpnummer bellen. Ook in heel Pakistan bieden gekwalificeerde teams van advocaten en adviseurs 24/7 gratis juridische bijstand bij problemen met de Pakistaanse politie. Vervolgens organiseert SHARP (Society for Human Rights and Prisoners' Aid) ook opleidingen voor politie agenten, magistraten, advocaten en aanklagers om dit probleem te voorkomen. Dit heeft geleid tot een vermindering van het politieoptreden. De Pakistaanse regering heeft ook geen strenge maatregelen genomen of zich hardhandig opgesteld tegenover nieuw aangekomen Afghanen. Enerzijds wees de advocaat erop dat vrouwen zoals betrokkene een doom in het oog zijn van de Taliban, aangezien Afghanistan een patriarchale samenleving is. Anderzijds is het niet verboden om te werken in de volgende functies: leerkrachten of gezondheidswerkers en zelfs nadat de Taliban hadden aangekondigd dat Afghaanse vrouwen niet langer voor niet-gouvernementele organisaties (Ngo's) mogen werken, verklaarde de non-profitorganisatie "Save the Children" op 23/01/2023 op haar site beschikbaar op <https://www.savethechildren.net/news/save-children-resumes-some-activities-female-staff-afghanistan> dat sommige van haar activiteiten zullen worden hervat van zodra voorzien is dat het vrouwelijk personeel weer volledig en veilig aan het werk kan. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat betrokkene wegens haar beroep niet werd vervolgd. Dan nog heeft betrokkene de mogelijkheid om bij lokale Ngo's in Pakistan te gaan werken. Gelet op bovenstaande informatie kan worden geconcludeerd dat deze aanvraag geen bewijs van een dringende humanitaire situatie bevat. Daarnaast moet worden vastgesteld dat betrokkene op geen enkele wijze duidelijk heeft gemaakt door wie zij persoonlijk werd bedreigd en wie zij persoonlijk vreest. Het is onduidelijk om wat voor bedreigingen het ging en wie er precies bij betrokken was/is. Het voorleggen van een brief van de vzw "Save the children" dd.15/09/2021 waarin wordt bevestigd dat betrokkene van 1/06/2003 tot heden bij deze organisatie heeft gewerkt in de functie van "Child Protection Officer", een onleesbare werkbadge nr. [...] in de functie van "Child Protection Officer" volstaat niet voor de afgifte van een humanitair visum. Het is onduidelijk welk verband deze dienstverlening heeft met de persoonlijke vrees voor de Taliban of andere organisaties. In de aanvraag zijn de individuele omstandigheden, waaronder het werken als "Child Protection Officer" de familieachtergrond, of betrokkene al dan niet in contact is geweest met de Taliban en de andere omstandigheden die het mogelijk zouden maken dat tegenbetrokkene persoonlijke wraakacties zullen worden ondernomen, niet uiteengezet, waardoor DVZ moeilijk kan beoordelen of betrokkene een reëel risico op vervolging/bedreiging loopt. Het feit dat vrouwen zoals betrokkene vóór 31 augustus 2021 door westerse landen zijn geëvacueerd, wijst er eerder op dat het profiel van betrokkene niet tot de hogere risicoprofielen behoort.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat deze aanvraag geen bewijs van een dringende humanitaire situatie bevat. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie Afghanistan Security Situation van September 2022, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-09/2022_08_EUAA_Afghanistan_Security%20Situation_%20Final_2.pdf, Country guidance: Afghanistan January 2023 beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Van begin 2022 tot eind mei 2022 bleven

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen juncto schending artikel 3 en 8 EVRM juncto schending van fair play beginsel

Verweerder heeft ten onrechte een negatieve beslissing genomen in dit dossier. De redenen die verweerder gebruikt heeft zijn volgende:

Zie de bestreden beslissing.

Is deze beslissing door een mens genomen of door een toestel?

Volgens verzoeker door een toestel.

Waarom?

Verzoeker is een zeer progressieve dame en ze meent dat hij niet meer in Afghanistan kan werken en leven.

Vrouwen werden gedwongen om met de Taliban te trouwen. Vrouwen, zonder mannelijke familieleden worden gedwongen om met andere personen te trouwen.

Alleen staande vrouw is ook een belangrijk begrip in de asielprocedure. Afghaanse alleenstaande vrouwen worden ook meteen erkend door het CGVS als vluchteling.

De handeling van verweerder zorgt hiervoor dat mevrouw op illegale wijze naar België moet lezen en dan bescherming te krijgen door het CGVS.

Verweerder maakt alleen de mensensmokkelaar rijk en zorgt dat verzoeker een dodelijk traject volgt om zich te herenigen met haar familieleden in België.

De situatie van vrouw is hartverscheurend in Afghanistan.

Ter staving van de situatie van vrouwen wenst ze te verwijzen naar de volgende landeninformatie:

9 June 2022 | ICG – International Crisis Group

Afghanistan

Article on the situation in Kabul since the Taliban takeover in August 2021

A Short Visit to the Taliban's Tense and Quiet Capital (Special or Analytical Report, English)

This time, I didn't see a single woman showing her hair and I saw remarkably few women in general. The biggest gatherings of women were crowds of beggars asking for handouts at bakeries. The scene looked nothing like the rollicking Kabul of previous years, so different from surrounding villages that it was nicknamed the "Kabubble".

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2074416/our-journey-afghanistan-9vi22.pdf>

Situation of women after the Taliban takeover

Last update: April 2022

The position of women and girls in Afghanistan is characterised by deeply engrained attitudes, strong cultural beliefs and societal structures that reinforce discrimination. Gender-based human rights violations are common. In their first press conference after the takeover, the Taliban announced that 'women are a key part of society and we are guaranteeing all their rights within the limits of Islam'.

13 However, it was not clarified or elaborated what the Taliban

considered those limits to be [Security September 2021, 1.1.2; Country Focus 2022, 1.4, 2.3]. There were reports indicating local divergence in implementing Islamic rule and official policy. For example, in some areas of southern Afghanistan, more conservative social policies reflecting more conservative norms were reported, although conservative traditions impacted the public life even before the Taliban takeover. It was also reported that Taliban fighters seemingly acted on their own initiative in implementing Sharia law and their reactions to behaviour perceived as noncompliant with Taliban moral and religious norms seemed to differ. On one hand, there have been Taliban leadership's assurances that people could resume their daily lives. A Taliban handbook outlined a 'gentler approach' for dealing with persons who did not follow Taliban's interpretation of Sharia law, for example with regard to dress codes for women. On the other hand, women were reportedly stopped and harassed by Taliban fighters for leaving their homes without a male relative or not wearing a burqa [Country Focus 2022, 1.4, 2.1].

On 3 December, the Taliban released a decree on women's rights, setting out rules governing marriage and women's ownership. The decree stated that women should not be considered as 'property' or be forced into marriage, but the decree did not address women's access to work or education

The Ministry for the Promotion of Virtue and Prevention of Vice reportedly also issued on 26 December 2021 a guidance saying that women should not be offered transport of more than 45 miles (72 kilometres) if unaccompanied by a close male relative and calling on drivers to not offer rides to women that are not wearing hijab [Country Focus 2022, Introduction

Women and girls continue to suffer from gender-based violence across Afghanistan. In general, violence against women and girls is a pervasive problem, regardless of the ethnic group. Even before the Taliban takeover, the implementation and awareness of the Elimination of Violence Against Women law (EVAW) was described as limited. Perpetrators of attacks against women continued to enjoy impunity [Criminal law and customary justice, 1.4]. During the previous conflict, the Taliban exacted punishments such as lashings and executions against women based on their justice system [Criminal law and customary justice, 1.8; State structure, 3.3.1.]. In an incident on 4 August 2021 in the village of Samar Qandian,

Balkh, the Taliban reportedly killed a young woman for wearing tight clothing and not being accompanied by a male relative [Security September 2021, 2.5]. According to a report, there was some degree of geographic variability in the functioning of the Taliban's shadow courts, especially for women and in processing more sensitive issues [Country Focus 2022, 1.5]. Large segments of the Afghan society deem domestic violence, such as wife battery, acceptable; and while rape is punishable under law, marital rape is not addressed. Women

Already before the Taliban takeover, women's access to justice, courts, and legal assistance for gender-based violence was generally limited. Women who pressed charges were stigmatised and distrusted. Female victims of domestic violence and sexual abuse did not seek legal assistance either due to lack of awareness about their rights or due to the fear of being returned to their families or the perpetrators. The few reported cases on violent incidents against women were not investigated, or women had to withdraw their complaints due to pressure. Often mediation was used instead of a legal recourse to resolve the complaints. If the perpetrator was not the husband, women victims of sexual violence, abuse or rape could also be at risk of punishment for zina [Society-based targeting, 3.5, 3.8.1, 3.8.4; State Structure, 3.3.1; Criminal law and, customary justice, 1.2; Key socio-economic indicators 2017, 3.8].

Marriage in Afghanistan operates on a spectrum from choice to force. Coerced marriage, especially of girls and women, is a frequent occurrence in Afghanistan [Key socio-economic indicators 2017, 4.1; Society-based targeting, 3.4].

Traditional marriage practices are common and can often create or lead to situations of forced marriage and violence against women. Such common practices include:

https://www.ecoi.net/en/file/local/2072212/2022_04_Country_Guidance_Afghanistan_EN_0.pdf

Heeft verweerder dit rapport gelezen?

Blijkbaar niet.

12 April 2022 | USDOS – US Department of State

Afghanistan

Annual report on human rights in 2021

2021 Country Report on Human Rights Practices: Afghanistan (Periodical Report, English)

Older and married women reported it was more difficult for them than for younger, single women to find jobs. Women who worked reported they encountered insults, sexual harassment, lack of transportation, and an absence of day-care facilities. Gender-based violence escalated with targeted killings of high-profile women in the public sector. Salary discrimination existed in the private sector.

<https://www.ecoi.net/en/document/2071122.html>

21 March 2022 | HRW – Human Rights Watch

Afghanistan

Report on promoting access to education for girls and women

Four Ways to Support Girls' Access to Education in Afghanistan; Lessons for donors from Afghan students, teachers, and principals (Media Report, English)

However, with the Taliban's return to power, the families were worried about Taliban soldiers taking away young single women, so they married them off. There wasn't even a ceremony. They summoned the grooms to take the hands of their brides and start their lives." The girls were no longer allowed to study. [...] A teacher explained: At the beginning of the Taliban's return, there was a rumor that they'd take away young widows and single women and marry them to their soldiers. That rumor scared a lot of families. Because of honor issues, the families did not even wait to see if it was true or not.

<https://www.ecoi.net/en/document/2069883.html>

7 February 2022 | BAMF – Federal Office for Migration and Refugees (Germany)

Afghanistan

Report on the situation of women

Länderreport 48; Afghanistan: Die Situation von Frauen, 1996 - 2022 (Stand: 01/2022) (Special or Analytical Report, German)

Dies wurde jedoch in einem neuen Strafgesetzbuch nicht wieder aufgenommen.50 Alleinstehende Frauen hatten de facto keine Rechte, da Frauen meist als Besitz ihrer Väter oder Ehemänner angesehen wurden. Dies war besonders ein Problem für Witwen. 2017 wurde die Anzahl der Witwen in Afghanistan auf 2,5 Millionen geschätzt.51 2.2.

https://www.ecoi.net/en/file/local/2069072/Deutschland_Bundesamt_f%C3%BCr_Migration_und_F%C3%BChtlinge%2C_Afghanistan_Die_Situation_von_Frauen%2C_1996_2022%2C_01.01.2022_%28L%C3%A4nderreport_48%29.pdf

20 January 2022 | Asyls (Author), ARC – Asylum Research Centre (Author), Clifford Chance (Author)

Afghanistan

COI collection, updated weekly

126 What is the position for unmarried/single women without a male support network? 127 What is the position for single mothers without a male support network? 127 This COI Repository is intended as background reference material to assist in case preparation. [...] It should not be submitted directly, in its entirety or in isolation as evidence to decision-makers in asylum applications or appeals. 127 What is the position for unmarried/single women without a male support network? What is the position for single mothers without a male support network? [...] After her husband's death she had fought her in-laws for custody of her daughter and won, thanks to the rights she had under Afghan civil law – which state that single women can keep their children if they can provide for them financially. Now, with her city in Taliban hands, Raihana was alone.

https://www.ecoi.net/en/file/local/2067111/afghanistancoirepository_01.09.2021-19.01.2022.pdf

What is the position for unmarried/single women without a male support network?

What is the position for single mothers without a male support network?

CNN, Taliban decree on women's rights, which made no mention of school or work, dismissed by Afghan women and experts, 4 December 2021

"The Taliban released a so-called "decree on women's rights" on Friday that failed to mention access to education or work and was immediately panned by Afghan women and experts, who said it was proof that the militant group was uninterested in upholding basic freedoms for millions of Afghan women who have largely been constrained to their homes in recent months. The decree, which sets out the rules governing marriage and property for women, states that women should not be forced into marriage and that widows have a share in their husbands property. "A woman is not a property, but a noble and free human being; no one can give her to anyone in exchange for peace...or to end animosity," said the Taliban decree, released by spokesman Zabiullah Mujahid." Human Rights Watch, Afghanistan: Taliban abuses cause widespread fear, 23 September 2021 "Women leaders were eventually able to have some discussions with two Taliban officials, but without significant concessions or assurances on the issues the women were concerned about: their freedom of movement, especially whether they would need to have a mahram with them at all times; whether they would be able to work, in what occupations, and how soon; and whether girls and women would be able to continue their education, at all levels and in all disciplines.

The response from the officials was to lecture them that they should leave their homes only when absolutely necessary and with a male family member. For unmarried women who did not have a male family member, they suggested the solution was to marry. Employment for women, the women were told, would be permitted only in areas in which the Taliban felt it was necessary for women to do jobs, presumably some education and healthcare roles working with girls and women. The officials emphasized that the Taliban had made a concession by allowing girls even primary education and said girls could have basic education by learning to read and write, and that would suffice. They urged the women to support the Taliban and warned of harsh action if they opposed the Taliban or protested."

The Guardian, They came for my daughter': Afghan single mothers face losing children under Taliban, 8 September 2021

"The day after Mazar-i-Sharif, the provincial capital of Balkh province, fell to the Taliban on 14 August, gunmen came for Raihana's six-year-old daughter. Widowed when her husband was murdered by Taliban forces in 2020, Raihana had been raising her child as a single mother. After her husband's death she had fought her in-laws for custody of her daughter and won, thanks to the rights she had under Afghan civil law – which state that single women can keep their children if they can provide for them financially.*

Now, with her city in Taliban hands, Raihana was alone.

"The day after the fall of Mazar-i-Sharif, my brother in-law showed up at my father's house, where I lived, with Taliban fighters demanding to give them my daughter," Raihana told the Guardian. Raihana was lucky. She and her daughter were not at home when the armed men arrived. As soon as she heard, she took her child and fled Mazar-i-Sharif for Kabul."

https://www.ecoi.net/en/file/local/2067111/afghanistancoirepository_01.09.2021-

19.01.2022.pdf

18 January 2022 | HRW – Human Rights Watch

Afghanistan

Article on restrictions of women's health, education, mobility and freedom of expression Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity (Media Report, English)

"Thankfully, in Ghazni having a mahram is not an issue yet," a single woman said. "If we are forced to walk with a mahram, I will stay home. Who can agree to a forced marriage? I have brothers [who could serve as mahrams], but they're married and are busy with their own lives." When women are allowed to work, their workplaces operate under new Taliban restrictions.

<https://www.ecoi.net/en/document/2066673.html>

November 2021 | AI – Amnesty International

Afghanistan

Collection of statements of 16 Afghan women on their situation (activists; former politicians and judges; doctors; sportswoman; aid worker; other persons)

"They are the revolution"; Afghan women fighting for their future under the Taliban rule [ASA 11/4968/2021] (Special or Analytical Report, English)

I am a single woman and the only breadwinner of the family. When I cannot work, I cannot support my children and my life is doomed. Right now, there are no work opportunities for women in any organizations or institutions. My elder daughter who used to go to university has no right to study anymore. These factors have affected and shadowed my life.

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2064494/ASA1149682021ENGLISH.pdf>

Dit betekent dat verzoeker nooit meer onderwijs kan volgen.

Dit betekent dat verzoeker nooit mag werken.

Dit betekent dat verzoeker nooit naar buiten mag gaan.

Dit betekent dat ze het slachtoffer zal worden van de gedwongen huwelijk.

De beslissing van verweerder komt op een eeuwige veroordeling tot thuisblijven neer.

Verzoeker kan evenmin in Pakistan leven.

In Pakistan is de situatie van de Afghaanse vluchtelingen zeer slecht. Vooral wanneer het over een alleenstaande vrouw gaat.

Verzoeker begrijpt niet de redenering van verweerder waarin staat dat de medewerker van 'SAVE THE CHILDREN' niet door de Taliban vervolgd worden.

Verzoeker meent dat in het verleden hun kantoor aangevallen was door de Taliban.

Zie landen informatie:

ISIL claims attack on Save the Children in Jalalabad | ISIL/ISIS News | Al Jazeera

<https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Fwww.aljazeera.com%2Fnews%2F2018%2F1%2F25%2Fisil-claims-attack-on-save-the-children-in-jalalabad&data=05%7C01%7C%7C0c3bee80b3b5428d2e3308db509632ef%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C638192378245134526%7CUnknown%7CTWFPbGZsb3d8eyJWljoimC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6Ikh1aWwWLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000%7C%7C%7C&sdata=MUAZq8%2FbkpbNlrF3oaWMtat2Licjr%2BPZgDOVSILrdGk%3D&reserved=0>

Attack on Save the Children in Jalalabad

<https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Fwww.savethechildren.org.uk%2Fnews%2Fmedia-centre%2Fpress-releases%2Fstatement-on-save-the-childrenjalalabad&data=05%7C01%7C%7C277e67623099429310fb08db509639ac%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C638192378367626164%7CUnknown%7CTWFPbGZsb3d8eyJWIjoiMC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6IjEhaWwiLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000%7C%7C%7C&sdata=j2ddAXWaqoBFMDgzjGa2w%2Fg4vgRMTGsiCHX%2FPT3ISRA%3D&reserved=0>

Save the Children offices attacked in Jalalabad, Afghanistan - BBC News

<https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Fwww.bbc.com%2Fnews%2Fworld-asia-42800271&data=05%7C01%7C%7C890be72096b4beee78d08db5096408b%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C638192378471837826%7CUnknown%7CTWFPbGZsb3d8eyJWIjoiMC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6IjEhaWwiLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000%7C%7C%7C&sdata=jYcn7AwS7csVPT9owcR2wmYnLww8sWjABX8TovnxfbE%3D&reserved=0>

Het feit dat vandaag geen landeninformatie is waaruit kan blijken dat de medewerkers van deze organisatie niet vervolgd worden door de Taliban is geen bewijs dat de Taliban de medewerker van deze organisatie niet vervolgden of zullen vervolgen.

Verweerder heeft een element over het hoofd gezien, nl. dat alle medewerkers van deze organisatie net zoals verzoeker het land ontvlucht is.

Hoe kan Taliban mensen vervolgen die het land ontvlucht is?

Dit is een cruciaal element waarmee verweerder geen rekening gehouden heeft.

Verweerder heeft het over het hoofd gezien dat de functie van verweerder in deze organisatie was om meisjes en vrouwen te laten opkomen voor hun rechten.

Taliban haten dergelijke vrouwen die andere vrouwen stimuleert om voor hun rechten op te komen.

De bestreden beslissing is een bewijs van overdrijven formalisme, genomen door een robot, zonder de zaak in zijn geheel te bekijken.

De handeling van verweerder is in dit zin een schending van artikel 3 en 8 van het EVRM.

Dat dit middel gegrond is.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de wet van 29 juli 1991) verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. De enkele omstandigheid dat de verzoekende partij zich niet kan vinden in de gegeven formele motivering, maakt die daarom niet onwettig (RvS 14 oktober 2020, nr. 248.587). Artikel 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de vreemdelingenwet formeel te motiveren. In de bestreden beslissingen worden zowel de feitelijke als juridische overwegingen vermeld.

De bestreden beslissing vermeldt de juridische grondslag, met name de artikelen 9 en 13 van de vreemdelingenwet. Verder wordt vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een gezinshereniging op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet en wordt een motivering in feite gegeven met als conclusie dat geen omstandigheden blijken die de afgifte van een humanitair visum kunnen verantwoorden.

Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Zij laten verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Verder toont verzoekster niet aan waarin de schending van de formele motiveringsplicht dan wel zou gelegen zijn. Een schending ervan blijkt dus niet.

De bestreden beslissing is het resultaat van een visumaanvraag, ingediend door verzoekster. Waar verzoekster zich beroept op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), moet gewezen worden op artikel 1 van het EVRM, dat bepaalt:

“De Hoge Verdragsluitende Partijen verzekeren een ieder die ressorteert onder haar rechtsmacht de rechten en vrijheden die zijn vastgesteld in de Eerste Titel van dit Verdrag.”

De uitoefening van rechtsmacht is derhalve een noodzakelijke voorwaarde, meer nog een *conditio sine qua non*, die vervuld moet zijn vooraleer een Verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan worden gesteld voor handelingen of nalatigheden die hem toerekenbaar zijn en aan de oorsprong liggen van de beweerdde schending van de rechten en vrijheden gewaarborgd in het Verdrag (EHRM 7 juli 2011, nr. 53721/07 *AlSkeini e.a. t. Verenigd Koninkrijk*, par. 130). Het EHRM heeft het begrip rechtsmacht in hoofdzaak een territoriale invulling gegeven.

Verzoekster, die zich niet op het Belgische grondgebied bevindt, toont niet aan dat zij *in casu* onder de territoriale rechtsmacht van de Belgische staat ressorteert. Het louter nemen van een weigeringsbeslissing in antwoord op een visumaanvraag, volstaat niet opdat hiervan sprake zou zijn. Evenmin toont verzoekster concreet aan dat er bijzondere omstandigheden voorhanden zijn, die alsnog zouden kunnen leiden tot de conclusie dat de Belgische staat extraterritoriale rechtsmacht ten aanzien van haar uitoefent. Aangezien verzoekster niet aantoonde dat de Belgische staat enige rechtsmacht, in de zin van artikel 1 van het EVRM, ten aanzien van haar uitoefent, kan zij de verantwoordelijkheid van de Belgische overheid, in het licht van artikel 3 van het EVRM, niet inroepen (EHRM 5 mei 2020, nr. 3599/18, *M.N. e.a. t. België*). Zij kan zich dan ook niet dienstig beroepen op deze bepaling ten aanzien van de bestreden beslissing.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissingen vastgesteld dat verzoekster niet kan genieten van de gezinshereniging op grond van artikel 10 van de vreemdelingenwet - hetgeen door verzoekster niet wordt betwist - en heeft er verder op gewezen dat er niet afdoende bijzondere humanitaire elementen aanwezig zijn die de afgifte van een humanitair visum op basis van artikelen 9 en 13 van de vreemdelingenwet kan rechtvaardigen.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde. Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 13, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.”

In geen van deze bepalingen wordt voorzien in criteria waaraan de in het buitenland verblijvende aanvrager, die niet onder het toepassingsgebied van een andere bepaling van de vreemdelingenwet valt, dient te voldoen om een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden te verkrijgen.

De gemachtigde beschikt ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid en het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf is geen recht maar een gunst. De bevoegdheid van de Raad is dan ook beperkt. Hij kan desgevraagd nagaan of de verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke

gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Verder moet er nog op worden gewezen dat de Raad zijn bevoegdheid zou overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich immers plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Waar verzoekster aanvoert dat zij gevaar loopt in Afghanistan omwille van haar profiel als alleenstaande vrouw, motiveert de bestreden beslissing dat verzoekster geen duidelijkheid schept omtrent haar huidige gezinssituatie, zodat dit zeer moeilijk te beoordelen is.

Wat betreft haar werk voor de NGO "Save the children" wordt gemotiveerd dat er geen meldingen zijn dat vrouwelijke werknemers van deze organisatie door de Taliban zijn gedood of vervolgd zijn in Afghanistan. Wat betreft de situatie in Pakistan wordt gemotiveerd dat zij er kan steunen op bijstand van NGO's. De bestreden beslissing besluit dat niet blijkt dat verzoekster het risico loopt te worden vervolgd voor haar werk als child protection officer voor "Save the children", zodat er niet kan worden besloten dat het gaat om een dringende humanitaire situatie. Verder wordt er op gewezen dat naar aanleiding van de evacuatie niet is gebleken dat verzoekster een profiel had waarbij een prioritaire evacuatie noodzakelijk werd geacht.

Aldus blijkt dat de verwerende partij op gemotiveerde wijze heeft geduid waarom er geen bijzondere humanitaire elementen blijken om haar een visum toe te kennen, zonder dat blijkt dat zij zich hierbij steunde op onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot haar beoordeling is gekomen. Een schending van het fair-playbeginsel blijkt niet. Waar verzoekster nog de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, blijft zij in gebreke om deze vermeende schending toe te lichten, waardoor dit middelonderdeel onontvankelijk is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat bij gebrek aan elementen die duidelijk wijzen op een prangende humanitaire situatie, op een familiaal isolement en op een zekere afhankelijkheid ten opzichte van de te vervoegen persoon de afgifte van een humanitair visum op basis van de artikelen 9 en 13 van de vreemdelingenwet wordt geweigerd, en evenmin dat de bestreden beslissingen niet afdoende zijn gemotiveerd.

2.3. Het enig middel, dat geen ruimere draagwijdte kent dan hetgeen hiervoor is besproken, kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend drieëntwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT